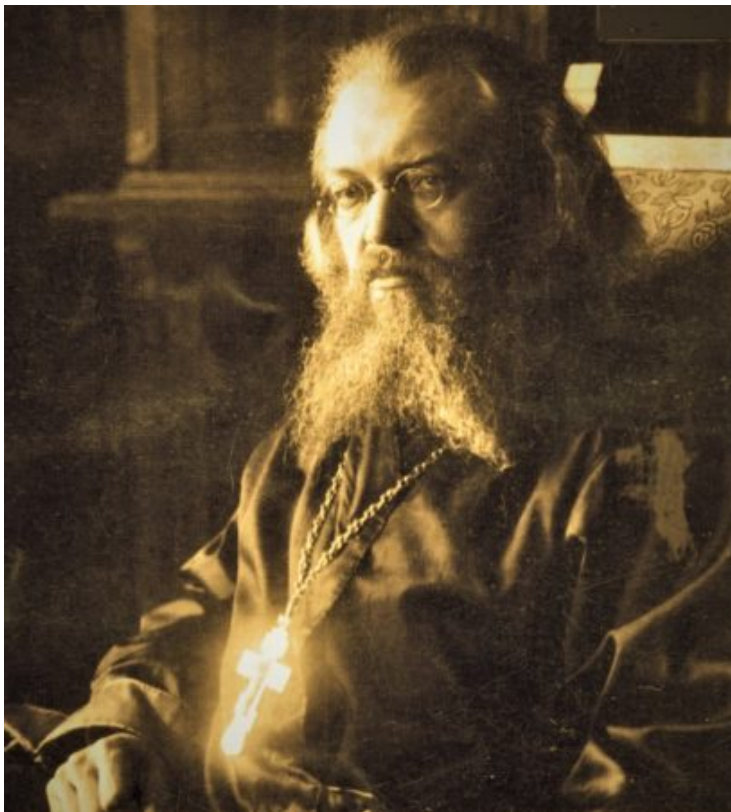

Ο Κύριος τον παρουσίασε ως αρχιερέα πριν ακόμη ο ίδιος σκεφτεί την ιερωσύνη!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Άγιος Λουκάς ο Ιατρός, Αρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως και Κριμαίας.

[Διήγηση του Αγίου Λουκά του Ιατρού, Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως και Κριμαίας]: Σε μια γιορτή, καθώς μπήκα στο σαλόνι του διαμερίσματος για ν' αρχίσω τη λειτουργία [το σοβιετικό καθεστώς τον είχε εξορίσει και λειτουργούσε

στο σπίτι που έμενε], πρόσεξα ξαφνικά απέναντί μου έναν άγνωστο γέροντα μοναχό.

Σαν να πάγωσε όταν με είδε και ούτε καν με χαιρέτησε. Όταν συνήλθε, απαντώντας σε ερώτησή μου, είπε ότι στο Κρασνογιάρσκ ο λαός δεν θέλει να έχει σχέση με τους σχισματικούς ιερείς.

Αποφάσισαν λοιπόν να τον στείλουν στο Μινουσίνσκ, τριακόσια χιλιόμετρα νότια του Κρασνογιάρσκ, όπου έμενε ένας Ορθόδοξος επίσκοπος, του οποίου ξεχνώ το όνομα.

Αλλά ο μοναχός Χριστοφόρος -αυτό ήταν το όνομά του- δεν πήγε εκεί, διότι μια ανεξήγητη δύναμη τον ωθούσε στο Γενισέισκ, σ' εμένα.

Τον ρώτησα:

- Γιατί πάγωσες όταν με είδες;

- Πώς να μην παγώσω; μου απάντησε. Δέκα χρόνια πριν είδα ένα όνειρο, το οποίο έμεινε ολοκάθαρο στη μνήμη μου, σαν να το βλέπω τώρα.

Είδα πως ήμουν σε έναν ιερό ναό και ένας άγνωστος σε μένα επίσκοπος με χειροτόνησε ιερομόναχο. Μόλις λοιπόν μπήκατε, αναγνώρισα σε σας τον επίσκοπο που είδα στο όνειρό μου.

Ο μοναχός Χριστοφόρος γονάτισε και τον χειροτόνησα σε ιερομόναχο.

Δέκα χρόνια πριν, όταν με είχε δει ο μοναχός Χριστοφόρος, εγώ ήμουν δημοτικός γιατρός στο Περεσλάβλ Ζαλέσκι και δεν είχα σκεφτεί ούτε την ιερωσύνη ούτε την αρχιερωσύνη.

Για τον Κύριο όμως, εκείνη την εποχή, ήμουν ήδη επίσκοπος.

Άγνωσται αι βουλαί του Κυρίου!

Από το λεύκωμα, "Αγάπησα το μαρτύριο", το οποίο περιέχει την αυτοβιογραφία του Αγίου Λουκά, Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως και Κριμαίας. Επιμέλεια Αρχιμ. Νεκτάριος Αντωνόπουλος (νυν Μητροπολίτης Αργολίδας). Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πορφύρα.